

Ἰων. (Ἐρυθρ.) Συνών. βρακόδεμα, βρακοζώνη, βρακοζώνη, βρακοζώνη, βρακοζώνη, βρακοζώνη. β) Συνεκδ. ἡ γυναικεία περισκελὶς Λεξ. Δημητρ.: Τῆς ἔπεσε ἡ βρακοζώνη. 2) Ζώνη χρυσοποίκιλτος Θράκ. (Κομοτ.) 3) Εἶδος στενοῦ ζωνario ἀνδρικοῦ Θράκ. (Κασταν.) 4) Λωρὶς τοῦ σκέλους περισκελίδος, διὰ τῆς ὁποίας προσδένεται ἐπὶ τῆς κνήμης τὸ ἄνω μέρος τῆς περικνημίδος Εὐβ. (Στρόπον.) Συνών. βρακοθηλειά 4, βρακόποδας 2. Πβ. βρακοπόδι 3. 5) Σχοινίον διὰ τοῦ ὁποίου προσδένεται τὸ δίκτυον εἰς τὴν βάρκαν Μακεδ. (Καστορ.) Ἡ λ. ὑπὸ τὸν ἄρσεν. τύπ. Βρακοζώνας καὶ ὡς παρων. Πελοπν. (Λογγ.) Στερελλ. (Ἀράχ.)

βρακοζωνάκι τό, ἀμάρτ. βρακοζωνάτσι Μεγίστ. Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βρακοζώνη διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκι. Μικρὴ βρακοζώνη 1, ὁ ἰδ.

βρακοζώνη τό, ἀμάρτ. βρακοζούνη Πελοπν. (Καλύβρι.) Ἐκ τῶν οὐσ. βρακί καὶ ζωνάρι. Βρακοζώνη 1, ὁ ἰδ.

βρακοζώνη τό, βρακοζώνη Κύπρ. Μεγίστ. Πόντ. (Οἶν. κ. ἀ.) βρακοζώνη σύννηθ. βρακοζώνη Καπ. (Ἀξ. Ἀραβάν.) Πόντ. (Ἀμισ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ. κ. ἀ.) βρακοζώνη Μεγίστ. βρακοζούνη Ἀθ. Ἀθῆν. (παλαιότ.) — Λεξ. Δημητρ. βρακοζώνη πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. βρακοζούνη Θεσσ. βρακοζώνη Σίφν.

Τὸ μεσν. οὐσ. βρακοζώνη. Ἰδ. Πεντάτ. 423 (ἐκδ. Hesselting). Παρὰ Δουκ. καὶ τύπ. βρακοζούνη.

Βρακοζώνη 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Τοῦ κόπηκε — τοῦ λυθῆκε τὸ βρακοζώνη σύννηθ. || Φρ. Τοῦ ὅσσε τοῦ παιδιοῦ του ἔνα βρακοζώνη χωράφι (πολὺ ὀλίγον) Πελοπν. (Ἡλ.) || Ἐσ' ὁ δ-σὺλ-λος βρακοζώνη; (ἐπὶ τοῦ αἰτοῦντός τι παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος) Κύπρ. || Ἀσμ.

Ἐγὼ ἔχω σίδερο σπαθί, σίδερο βρακοζώνη Χίος.

βρακοζωνιάζω Θράκ. (Αἰν.) Πόντ. (Κοτύωρ.) — Λεξ. Πρω. Δημητρ. βρακοζωνιάζω Πόντ. (Οἶν. Ὁφ. Τραπ.) Ἐκ τοῦ οὐσ. βρακοζώνη.

Περνῶ τὴν βρακοζώνην διὰ τῆς θηλειᾶς τοῦ βρακοῦ ἢ τῆς βράκας ἐνθ' ἄν.: Ἐβρακοζωνᾶσα τὸ θαλάρι μ' Τραπ. Συνών. βελονιάζω Α 4.

βρακοζωνιάσιμον τό, ἀμάρτ. βρακοζωνιάσιμον Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βρακοζωνιάζω.

Βρακοζωνιάσιμα, ὁ ἰδ.

βρακοζώνιασμα τό, ἀμάρτ. βρακοζώνιασμα Πόντ. (Τραπ.) βρακοζώνιασμα Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βρακοζωνιάζω.

Τὸ πέρασμα τῆς βρακοζώνης ἀπὸ τὴν θηλειάν τῆς βράκας. Συνών. βρακοζωνιάσιμον.

βρακοζωνιαστήρι τό, Βιθυν. βρακοζωνιαστήρι Θράκ. (Αἰν.) βρακοζωνιάστερ Πόντ. (Ἀμισ. Τραπ. Χαλδ.) Ἐκ τοῦ ρ. βρακοζωνιάζω.

Μεγάλῃ ξυλίνῃ βελόνῃ, διὰ τῆς ὁποίας διαπερᾶται ἡ βρακοζώνη διὰ τῆς θηλειᾶς τοῦ βρακοῦ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βουρλιαστήρα, ἐτι δὲ βρακοζωνιαστήρι, βρακοζωνοσύρτης, βρακοζωνοτήρι, βρακοθήλει.

βρακοζωνιάστρα ἡ, Λεξ. Ἐλευθερουδ. Μ'Εγκυκλ. Πρω. Δημητρ. βρακοζωνιάστρα Πόντ. (Ἀμισ. Οἶν.) Ἐκ τοῦ ρ. βρακοζωνιάζω. Βρακοζωνιαστήρι, ὁ ἰδ.

βρακοζωνιστήρα ἡ, ἀμάρτ. βρακοζωνιστέρα Πόντ. Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ρ. βρακοζωνιάζω. Βρακοζωνιαστήρι, ὁ ἰδ.

βρακοζωνιστήρι τό, ἀμάρτ. βρακοζωνιστέρη Πόντ. Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ρ. βρακοζωνιάζω. Βρακοζωνιαστήρι, ὁ ἰδ.

βρακοζωνίστρα ἡ, Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ.) βρακοζωνίστρα Πόντ. βρακοζωνίστρα Πόντ. (Κοτύωρ.) Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ρ. βρακοζωνιάζω. Βρακοζωνιαστήρι, ὁ ἰδ.

βρακοζωνολόγος ὁ, Λευκ. Ἐκ τῶν οὐσ. βρακοζώνη καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λόγος. Βρακοζωνιαστήρι, ὁ ἰδ.

βρακοζωνόξυλο τό, ἀμάρτ. βρακοζωνόξυλο Μεγίστ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βρακοζώνη καὶ ξύλο. Βρακοζωνιαστήρι, ὁ ἰδ.

βρακοζωνοσύρτης ὁ, ἀμάρτ. βρακοζωνοσύρτης Πόντ. (Λιβερ.) Ἐκ τῶν οὐσ. βρακοζώνη καὶ σύρτης. Βρακοζωνιαστήρι, ὁ ἰδ.

βρακοζωνοτήρι τό, ἀμάρτ. βρακοζωνοτέρη Πόντ. (Λιβερ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βρακοζώνη παρεκταθέντος κατὰ τὰ εἰς — τῇρι ὄργανον δηλωτικά. Βρακοζωνιαστήρι, ὁ ἰδ.

βρακοθήλει τό, ἀμάρτ. βρακοθήλη Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βρακοθηλειά.

Βρακοζωνιαστήρι, ὁ ἰδ.

βρακοθηλειά ἡ, πολλαχ. βρακοθηλειά πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. βρακοθηλειά πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. βρακοθηλειά Ἰων. (Κρήν.) Κρήτ. Κῶς Μεγίστ. κ. ἀ. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. βρακοθηλειά Ρόδ. βρακοθηλειά Εὐβ. (Ἀκρ. Στρόπον.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βρακί καὶ θηλειά.

1) Τὸ κατὰ τὴν ζώνην μέρος τοῦ βρακοῦ ἢ τῆς βράκας, διὰ τοῦ ὁποίου περᾶται ἡ βρακοζώνη ἡ συγκρατοῦσα περὶ τὴν ὀσφὺν τὸ ἔνδυμα τοῦτο πολλαχ.: Περνῶ τὴν βρακοζώνην ἔς τὴν βρακοθηλειά πολλαχ. || Γνωμ. Μὴ τοσοῦτον γ'ναί- τοις τὰ μαλλιά σ' μὴ βάης, γῆ βρακοθηλειά σ' ψειριάζ' (ἢ ἀνάμειξίς ἀνδρὸς μὲ γυναικας εἶναι δι' αὐτὸν ἐπιζήμιος) Λέσβ. || Ἀσμ.

Σὰν τῆς κουμπάρας τοῦ βρακί δὲν εἶδα ἔς τὸν ἰῶνα, νά'χη χρυσὴ βρακοθηλειά κι σάπια βρακοζώνη Θράκ. (Αἰν.)

Τί σεῖσαι, τί λυγείσαι; ξέρω ποιά 'ναι ἡ σειριά σου, ἔφτα χιλιάδες κόνιδες ἔχει ἡ βρακοθηλειά σου Αἰγιν.

Μὴ μοῦ πολυψηλώνεσαι καὶ ξέρω τὴ γενιά σου, πόσες χιλιάδες κόνιδες ἔχει ἡ βρακοθηλειά σου Κρήτ. 2) Ὁ κόμβος τῆς δεμένης βρακοζώνης Μακεδ.

Στερελλ. (Αίτωλ.)—Λεξ. Μ'Εγκυκλ. Δημητρ. 3) Τὸ μέ-
χει τῆς βρακοθηλειᾶς ὕψος τοῦ σώματος Εὐβ. ("Ακρ.
Στρόπον.): *Μὲν βρακουφ'λεὺν χιόνι.* 4) *Βρακοζώνη* 4,
δ ιδ., Στερελλ. (Αίτωλ.) 5) Ἡ ζώνη τῆς φουστανέλλας
Β.Εὐβ.

βρακολινιά ἡ, Κέρκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *λινιά*.

Βρακοζώνη ἐκ σπάγγου. Συνών. ιδ. ἐν λ. *βρακο-
ζώνη* 1.

βρακολούρι τό, Κρήτ. *βρακουλούρ'* Θεσσ. (Κα-
λαμπάκ.) Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *λουρί*.

Βρακοζώνη 1, δ ιδ., ἐνθ' ἀν.: "Οποια θέλει νὰ μὴ
δάθῃ κάμμιά δουλεια, ἄς σφίγῃ τὰ βρακολούρια τῆς Κρήτ.

βρακομερξά ἡ, Μύκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *μερξί*. Ἡ παρέκτασις εἰς
-ξά κατὰ παρασυρρετισμὸν πρὸς τὸ *μερξά*. Ἡ λ. καὶ
παρὰ Σομ.

Τὸ περιβάλλον τὸν μηρὸν μέρος τοῦ πανταλονιοῦ: Ἄσμ.
*Μὴ μοῦ παραψηλώνεσαι τσαὶ ξέρω τὴ γενεά σου,
οὐλο ψεῖρες τσαὶ κόνιδες εἶν' ἡ βρακομερξά σου.*

βρακόπαννο τό, Ἀθῆν. Κάμπ. Κρήτ. Πειρ. Πε-
λοπν. (Δημητσάν.) *βρακόπαννον* Σάμ. κ. ἀ. *βρακοπάννι*.
Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ. ἀ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *παννί*.

1) Παννί τῆς βράκας Κάμπ. Κρήτ. Πελοπν. (Δημητσάν.)
Σάμ.: Φρ. *Δὲν εἶναι βρακί, μόνο βρακόπαννο* (ἐπὶ ταῦτο-
λογίας) Κάμπ. 2) Τὸ παννὶ τὸ ὁποῖον τίθεται ὡς πε-
ρισκελὶς εἰς τὰ βρέφη Ἀθῆν. Πειρ.: *Τ' ἀλλάζει τοῦ μω-
ροῦ τρία βρακόπαννα τὴ μέρα.* 3) Παννὶ φορούμενον
ὑπὸ τῶν ἐν ἐμμήνῳ ροῇ γυναικῶν Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Συ-
νών. *βράκωμα* 4.

βρακοπεραστής ὁ, Σύμ. Θηλ. *βρακοπεράστρα* Θήρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *περαστής*.

Βρακοζωνιαστήρι, δ ιδ.

βρακοπεράτης ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *περάτης*.

Βρακοζωνιαστήρι, δ ιδ.

βρακοποδαριὰ ἡ, Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βρακοπόδαρο* καὶ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -ιά.

Βρακοπόδαρο, δ ιδ.

βρακοπόδαρο τό, ΝΠολίτ. Παροιμ. 4,595—Λεξ. Αἰν.
Βλαστ. 329 Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *ποδάρι*.

Τὸ σκέλος τῆς περισκελίδος. Συνών. *βρακοποδα-
ριὰ*, *βρακοπόδι* 1.

βρακόποδας ὁ, Ἰων. (Κρήν.) *βρακόποας* Κάμπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *πόδας*, δ παρὰ τὸ *πόδι*.

1) Τὸ κάτω ἄκρον τοῦ σκέλους τῆς βράκας Κάμπ.
Συνών. *καλαμοβράκι*. 2) *Βρακοζώνη* 4, δ ιδ., Κάμπ.

3) Ἐκεῖνος τοῦ ὁποῖου τὰ σκέλη τῆς βράκας εἶναι
σχισμένα Ἰων. (Κρήν.)

βρακοπόδι τό, πολλαχ. *βρακοπόδ'* Α.Θράκ. *βρα-
κουπόδιν* Λυκ. (Λιβύσσ.) *βρακουπόδ'* βόρ. ιδιῶμ. Πληθ.
βρακοπόδ-για Ρόδ. (Ἀρχάγγελ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *πόδι*.

1) Τὸ σκέλος τῆς περισκελίδος ἐνθ' ἀν.: Παροιμ.
Τρανταδὺν βρακοπόδια (εἰρων. ἐπὶ καυχῆσιολογίας διὰ με-
γάλην προίκα) Θράκ. (Αὐδήμ.) Συνών. *βρακοποδαριὰ*,
βρακοπόδαρο. 2) Δαντέλλα περὶ τὸ ἄκρον τοῦ γυ-
ναικείου βρακίου Ρόδ. (Ἀρχάγγελ.) 3) Τὸ ἔναμμα διὰ
τοῦ ὁποῖου δένονται τὰ κάτω ἄκρα τοῦ ἐσωβράκου περὶ
τὴν κνήμην Χίος. Πβ. *βρακοζώνη* 4.

βρακοποκάμισο τό, Ἀθ. Πελοπν. (Γορτυν.) *βρα-
κοποκάμισο* Πελοπν. (Καλάβρυτ. Μάν. Οἶν.) Σῦρ. κ. ἀ.
—Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *ποκάμισο*.

1) Βρακί καὶ ὑποκάμισον ὁμοῦ Πελοπν. (Καλάβρυτ.
Μάν. Οἶν.) Σῦρ.—Λεξ. Αἰν.: *Δίνω 'ς τὴν κόρη μου προίκα
δέκα βρακοποκάμισα* Οἶν. 2) Πληθ., τὰ ὑπὸ τῆς νύμ-
φης εἰς ἕκαστον τῶν συγγενῶν τοῦ γαμβροῦ διδόμενα
δῶρα, συνιστάμενα δὲ εἰς χιτῶνα, περισκελίδα καὶ μαν-
δήλιον Πελοπν. (Γορτυν.) 3) Ἐσώρουχον τῶν μονα-
χῶν ἀναπληροῦν τὸν χιτῶνα καὶ τὸ ἐσώβρακον Ἀθ.

* **βρακόπουλλον** τό, *βρακόπον* Πόντ. (Κερασ. Κο-
τύωρ. Κρώμν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βρακί* διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -πουλλον, δι' ἣν ιδ. -πουλλος.

Βρακάκι, δ ιδ.

βράκος ὁ, Χίος *βράκους* Ἰμβρ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *βρακί* διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ος.

Βράκα (II), δ ιδ.

βρακοσέλλα ἡ, ἀμάρτ. *βρακουσέλλα* Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *σέλλα*.

Ἡ σέλλα τοῦ βρακιοῦ.

βρακοσκούτι τό, ἀμάρτ. *βρακοσκούτ'* Στερελλ.
(Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *σκουτί*.

Παννὶ κατάλληλον διὰ τὴν κατασκευὴν βρακίου.

βρακόστομος ἐπίθ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Οἶν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *στόμα*.

1) Ὁ ἔχων μεγάλο στόμα ὡς τὸ ἀνοιγμα τοῦ βρα-
κιοῦ Βούρβουρ. 2) Μεταφ. λάλος, φλύαρος, συνήθως
ἐπὶ γυναικὸς Οἶν.

βρακοςύρτης ὁ, Λεξ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *σύρτης*.

Ἀναρτήρ τῆς περισκελίδος. Συνών. *τιράντα*.

βρακοτσέκουρο τό, ἀμάρτ. *βρακοτσέκουρο* Κάμπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *τσέκούρι*.

Τὸ ἐκ τοῦ γόνατος τῆς βράκας τῆς νέας κρεμάμενον
ράμμα: Ἄσμ.

"Ὁ τοῦ διαόλου κωπελτσιά, μὲ τὸ παράξενόν σου
τσαὶ τ' εἶναι τὸ παράξενον τὸ βρακοτσέκουρόν σου;

βρακούδα (I) ἡ, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βράκα* (I) διὰ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -ούδα.

Μικρὰ βράκα. Συνών. ιδ. ἐν λ. *βρακάκι*.

βρακούδα (II) ἡ, ἀμάρτ. *βρακούα* Τσακων.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *βρακούδι* διὰ τῆς καταλ. -α.

Μεγάλο βρακί. Συνών. ιδ. ἐν λ. *βράκα* (II).